

Ε.Λ

97

Αριθμός 696/2023

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε΄ Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Βασδέκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Μαρία Λεπενιώτη – Εισηγήτρια, Σοφία Οικονόμου, Κωστούλα Πρίγγουρη και Παρασκευή Τσούμαρη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 16 Σεπτεμβρίου 2022, με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Περικλή Δράκου (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, περί αναιρέσεως της απόφασης 1211/2021 του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης. Με κατηγορούμενο τον

, κάτοικο , ο οποίος δεν εμφανίστηκε. Με υποστηρίζοντες την κατηγορία τους:

1. , και
2. , κατοίκων , οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Σπήλιο Δεληγιάνη.

Το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητά τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 24.2.2022 αίτησή του, η οποία ασκήθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Δέσποινας Χρονοπούλου και έλαβε αριθμό 9/2022 και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 195/22.

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης και τον πληρεξούσιο δικηγόρο των υποστηριζόντων την κατηγορία που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 505 παρ. 2 ΚΠοινΔ να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε αποφάσεως μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 507 του ιδίου Κώδικα, δηλαδή μέσα σε τριάντα ημέρες από την καταχώρηση της απόφασης αυτής στο υπό του άρθρου 473 παρ. 3 του αυτού Κώδικα προβλεπόμενο ειδικό βιβλίο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ασκήσει αναίρεση κατά οποιασδήποτε απόφασης εκδιδομένης υπό οποιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου και για όλους τους λόγους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 510 παρ. 1 ΚΠοινΔ, μεταξύ των οποίων η έλλειψη της από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ απαιτούμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' ΚΠοινΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση η υπ' αριθμ. 9/2022 από 24/2/2022 αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου για αναίρεση της υπ' αριθμ. 1211/13-10-2021 απόφασης του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΠΡΑΞΗ

Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, η οποία κατωρήθηκε στο ειδικό βιβλίο στις 3/2/2022 και με την οποία κηρύχθηκε αθώος ο κατηγορούμενος του , κάτοικος για την αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια (άρθρ. 28, 302 παρ. 1 ΠΚ), ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα. Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί η βασιμότητα των λόγων της, συνισταμένων στην έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και στην εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης (έλλειψη νόμιμης βάσης) (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' ΚΠοινΔ).

Η αθωωτική απόφαση, ενόψει του τεκμηρίου της αθωότητας, που θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ.2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και έχει υπερνομοθετική, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, ισχύ και δεδομένου, ότι αντικείμενο απόδειξης στην ποινική δίκη αποτελεί η ενοχή και όχι η αθωότητα του κατηγορουμένου, ο οποίος κηρύσσεται ένοχος μόνον αν αποδειχθεί η ενοχή του και όχι αν δεν αποδειχθεί η αθωότητά του, έχει έλλειψη αιτιολογίας, που ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του ΚΠοινΔ λόγο αναίρεσης, όταν δεν εκτίθενται σ' αυτή καθόλου ή εκτίθενται ελλιπώς ή κατά τρόπο ασαφή τα πραγματικά περιστατικά, που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και θεμελιώνουν την ανυπαρξία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, είτε όταν δεν αιτιολογεί το δικαστήριο με σαφήνεια και πληρότητα γιατί δεν πείσθηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα, που προσδιορίζονται στα πρακτικά και τα οποία έλαβε υπόψη του για το σχηματισμό της περί των πραγμάτων κρίσης του (Ολ. ΑΠ 1/2020, Ολ.ΑΠ 2/2019, Ολ. Α.Π. 2/2017, ΑΠ 901/2019). Εξάλλου η αιτιολογία δεν δύναται να είναι "επιλεκτική", να

στηρίζεται δηλαδή σε ορισμένα πραγματικά δεδομένα της προδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας, χωρίς να συνεκτιμά άλλα που εισφέρθηκαν σ' αυτή, γιατί τότε δημιουργούνται λογικά κενά και δεν μπορεί να κρίνεται μια τέτοια αιτιολογία, ως εμπειριστατωμένη. Έτσι, για να είναι ειδική και εμπειριστατωμένη η αιτιολογία της απόφασης, πρέπει να συνάγεται, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε για το σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης, όλα τα αποδεικτικά μέσα και όχι μερικά απ' αυτά κατ' επιλογή, υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας, όταν το δικαστήριο δεν αιτιολογεί με σαφήνεια και πληρότητα γιατί δεν πείσθηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα, που αναφέρονται στα πρακτικά ή όταν δεν είναι βέβαιο ότι έλαβε υπόψη στο σύνολό τους κάποια έγγραφα ή το περιεχόμενο μαρτυρικών καταθέσεων. Εξ άλλου σύμφωνα με το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Ε'ΚΠοινΔ, λόγο αναίρεσης αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν ο δικαστής αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει, όταν το Δικαστήριο της ουσίας δεν υπάγει σωστά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στη διάταξη που εφαρμόστηκε. Τέλος, περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης συνιστά και η εκ πλαγίου παραβίαση της διάταξης αυτής, η οποία υπάρχει, όταν στο πόρισμα της απόφασης, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του σκεπτικού με το διατακτικό και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσης (Ολ ΑΠ 1/2020).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

Αναρτίου

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Στην προκειμένη περίπτωση το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης σύμφωνα με το διατακτικό της προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. 1211/2021 απόφασής του κήρυξε αθώο τον κατηγορούμενο του του ότι : «Στη Θέρμη Θεσσαλονίκης, την , και περί ώρα 20.00, από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις κα μπορούσε να καταβάλει, δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του και επέφερε το θάνατο άλλου ατόμου. Ειδικότερα κατά τον ως άνω τόπο και χρόνο, όντας οδηγός του υπ' αριθ. κυκλοφ.

I.X.E. αυτοκινήτου και κινούμενος με αυτό επί της Ε.Ο. Θεσσαλονίκης - Μουδανιών με κατεύθυνση προς Ν. Μουδανιά, φθάνοντας στο 14ο χ.λ.μ. της άνω Ε.Ο., οδηγούσε χωρίς σύνεση και προσοχή, χωρίς να έχει τον πλήρη έλεγχο του οχήματος του και χωρίς να ρυθμίσει την ταχύτητα του οχήματος του ανάλογα με τις επικρατούσες συνθήκες (νύχτα, ελλιπής φωτισμός βροχόπτωση) και για τους λόγους αυτούς, αφενός μεν δεν αντελήφθη εγκαίρως ότι ο πεζός

του διέσχισε την άνω Ε.Ο. με πορεία από τα αριστερά προς τα δεξιά της πορείας του οχήματος του, αφετέρου δε, όταν πλέον το αντελήφθη δεν πρόλαβε να τροχοπεδήσει εγκαίρως, ούτε να προβεί σε αποφευκτικό ελιγμό, με αποτέλεσμα που δεν προέβλεψε, να κτυπήσει με σφοδρότητα τον άνω πεζό με το εμπρόσθιο μέρος του αυτοκινήτου του, το σώμα αυτού να διέλθει πάνω από το όχημα αυτού και στη συνέχεια να πέσει στην άσφαλο και να υποστεί πολλαπλές βαρείες κακώσεις κεφαλής, θώρακα, κοιλίας και άκρων, από τις οποίες, (κυρίως από τις βαρείες κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις) επήλθε αιτιωδώς ο θάνατος του.»

Για να καταλήξει στην ανωτέρω απαλλακτική του κρίση το ως άνω Δικαστήριο, δέχθηκε, κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, ότι αποδείχθηκαν αναφορικά με τον προαναφερόμενο κατηγορούμενο τα ακόλουθα πραγματικά

περιστατικά: «Από την χωρίς όρκο κατάθεση της παριστάμενης για την υποστήριξη της κατηγορίας, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης στο ακροατήριο, που περιέχονται στα ενσωματωμένα στην παρούσα απόφαση πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου, την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης, την ανάγνωση της από 29/12/2016 έκθεσης πραγματογνωμοσύνης του _____, Μηχανολόγου - Μηχανικού, της από 11/08/2017 τεχνικής έκθεσης πραγματογνωμοσύνης του Πραγματογνώμονα ΤΕΕ και Δικαστικού Πραγματογνώμονα Πέτρου Κωνσταντινίδη, Διπλ. Μηχανολόγου Μηχανικού, της από 15/09/2017 έρευνας και τεχνικής έκθεσης πραγματογνωμοσύνης και ανάλυσης συνθηκών τροχαίου ατυχήματος (No SAAG- 35550/17) από την εταιρία «Γνώμων - Εκτιμητές Ζημιών» με συντονιστή των εργασιών τον Αλκιβιάδη Γαλανό, Πτυχ. Μηχανολόγο Μηχανικό, της από 1-10-2021 έκθεσης πραγματογνωμοσύνης του τεχνικού συμβούλου Αναστάσιου Δέδε και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων τα οποία αναγνώσθηκαν στο ακροατήριο και καταχωρήθηκαν στα ίδια πρακτικά, τις φωτογραφίες που επισκοπήθηκαν, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου και γενικά από όλη τη συζήτηση της υπόθεσης και από την αξιολογική εκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το άρθρο 177 παρ. 1 ΚΠΔ αρχή της ηθικής απόδειξης, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις _____ και περί ώρα 20.00 ο

κατηγορούμενος, οδηγώντας το υπ' αριθμό κυκλοφορίας _____ Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, εκινείτο επί της εθνικής οδού Θεσσαλονίκης Μουδανιών με κατεύθυνση από Θεσσαλονίκη προς Μουδανιά. Η ως άνω εθνική οδός είναι διπλής κατεύθυνσης με δύο λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση. Στο 14ο χιλιόμετρο της εθνικής οδού στο ρεύμα κυκλοφορίας προς Μουδανιά, όπου εκινείτο το αυτοκίνητο του κατηγορούμενου, το

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα
Σίμωφ

πλάτος του οδοστρώματος ανέρχεται σε 8 μέτρα, ήτοι 4 μέτρα πλάτος κάθε λωρίδα κυκλοφορίας, με υφιστάμενη μεταξύ τους διακεκομμένη διαγράμμιση, καθώς και ασφάλτινο έρεισμα πλάτους 2,5 μέτρων στα δεξιά του οδοστρώματος, ενώ η οδός στο σημείο εκείνο είναι ευθεία σε μεγάλη απόσταση, χωρίς κλίση και δεν υπάρχουν σηματοδότες ούτε διαβάσεις πεζών. Το ανώτατο όριο ταχύτητας ορίζεται σε 110 χιλιόμετρα ανά ώρα με ρυθμιστική πινακίδα P-32 του ΚΟΚ. Κατά την ως άνω χρονική στιγμή οι συνθήκες που επικρατούσαν ήταν νύκτα με τεχνητό φωτισμό που ήταν σβηστός και συνεπώς η ορατότητα ήταν περιορισμένη, επικρατούσε βροχόπτωση, η δε κυκλοφορία των οχημάτων ήταν αραιή. Ο κατηγορούμενος κατά τον ως άνω χρόνο πλησιάζοντας στο ύψος του 14~~00~~ χιλιομέτρου της ανωτέρω οδού εκινείτο με το αυτοκίνητο του στη δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας με ταχύτητα που δεν ξεπερνούσε τα 90 χιλιόμετρα ανά ώρα. Κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο ο

, ηλικίας 44 ετών, ερχόμενος με το αυτοκίνητο του από Μουδανιά προς Θεσσαλονίκη στάθμευσε αυτό, προσωρινά, στο άκρο δεξιό του ρεύματος πορείας του και στη συνέχεια επεχείρησε να διασχίσει πεζός την εθνική οδό και τα δύο ρεύματα πορείας της για να μεταβεί στον παράδρομο, έξω από την εθνική οδό, παρακείμενο στο ρεύμα πορείας προς Μουδανιά. Ο πεζός, ο οποίος φορούσε ρούχα σκούρου χρώματος, αφού διέσχισε το ρεύμα πορείας της εθνικής οδού προς Θεσσαλονίκη, διήλθε από ανοικτό (σπασμένο) σημείο της υπάρχουσας στο σημείο εκείνο τσιμεντένιας διαχωριστικής νησίδας, και, παρά το γεγονός ότι αντιλήφθηκε από μεγάλη απόσταση την κίνηση του αυτοκινήτου, λόγω των φώτων του και του ότι η οδός εκεί ήταν ευθεία, εκτιμώντας λανθασμένα την απόσταση και την ταχύτητα του αυτοκινήτου, κατήλθε στο οδόστρωμα του ρεύματος πορείας προς Μουδανιά και προσπάθησε με γρήγορο βηματισμό να διασχίσει την οδό. Τη στιγμή εκείνη κι ενώ ο πεζός είχε διασχίσει την αριστερή

λωρίδα κυκλοφορίας προς Μουδανιά και εισερχόταν στη δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας, κατέφθασε στο σημείο το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου. Ο τελευταίος, λόγω των επικρατουσών συνθηκών δηλαδή του σκότους και της μη ύπαρξης τεχνητού φωτισμού, της βροχόπτωσης και των σκούρων ρούχων που φορούσε ο πεζός, αντιλήφθηκε την είσοδο αυτού (πεζού) στην οδό, όταν βρισκόταν σε πολύ μικρή απόσταση, η οποία δεν ξεπερνούσε τα 25 μέτρα, οπότε προέβη αμέσως σε πέδηση του οχήματος του και ταυτόχρονα ενήργησε ελιγμό προς τα δεξιά, προκειμένου να τον αποφύγει. Ενόψει όμως της μικρής απόστασης που τον χώριζε από τον πεζό και του γεγονότος ότι ο τελευταίος συνέχισε την πορεία του με τον ίδιο γρήγορο ρυθμό δεν κατάφερε να τον αποφύγει, με αποτέλεσμα να χτυπήσει αυτόν με το εμπρόσθιο αριστερό μέρος (προφυλακτήρα) του αυτοκινήτου. Από την πτώση του αυτοκινήτου στον πεζό, ο τελευταίος χτύπησε πάνω στο καπό του αυτοκινήτου και συγχρόνως στον ανεμοθώρακα αυτού που θραύστηκε και ακολούθως εκτινάχθηκε εμπρός και επέπεσε στο οδόστρωμα, επί της λωρίδας έκτακτης ανάγκης σε απόσταση 38 μέτρων από το σημείο παράσυρσης, το οποίο εντοπίζεται στη λωρίδα κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και σε απόσταση 5,63 μ. από το κέντρο (διαχωριστική νησίδα) της εθνικής οδού, ενώ το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου ακινητοποιήθηκε πριν από το σημείο που βρέθηκε ο πεζός στο άκρο δεξιό του ρεύματος πορείας του. Από την παράσυρση και την πτώση του στο οδόστρωμα ο πεζός υπέστη πολλαπλές βαριές κακώσεις κεφαλής, θώρακα, κοιλίας και άκρων, από τις οποίες, (κυρίως από τις βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις) επήλθε αιτιωδώς ο θάνατος του, σύμφωνα με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 3238/28-11-2016 ιατροδικαστική έκθεση νεκροψίας - νεκροτομής του Ιατροδικαστή Dr. Μηνά Γεωργιάδη της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης. Με τα δεδομένα αυτά αποκλειστικά υπαίτιος για την πρόκληση του ένδικου τροχαίου ατυχήματος με

ΣΕ ΕΞΗΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέτρια

Γεωργιάδη

[Signature]

[Signature]

τις προαναφερόμενες συνέπειες είναι ο ίδιος ο πεζός, ο οποίος, επιχείρησε να διασχίσει αντικανονικά την ανωτέρω εθνική οδό, από σημείο μάλιστα που δεν υπήρχαν διαβάσεις για πεζούς και χωρίς προηγουμένως να ελέγξει και να εκτιμήσει ορθά την κυκλοφορία των οχημάτων επί της ανωτέρω οδού και χωρίς να βεβαιωθεί ότι η κίνηση του αυτή, δεν θα παρεμπόδιζε την πορεία τους, αλλά, παρότι αυτός είχε τη δυνατότητα, όταν βρισκόταν στη διαχωριστική νησίδα της εθνικής οδού, να ελέγξει επαρκώς την κυκλοφορία των οχημάτων στην οδό και όταν αντιλήφθηκε την κίνηση του αυτοκινήτου του κατηγορουμένου στο ρεύμα πορείας προς Μουδανιά, καθόσον στο σημείο εκείνο η οδός είναι ευθεία και τα φώτα του αυτοκινήτου ήταν ορατά από μεγάλη απόσταση παρά το σκότος, δεν ανέμενε τη διέλευσή του, ώστε να κατέλθει με ασφάλεια στο οδόστρωμα και εκτιμώντας εσφαλμένα την απόσταση και την ταχύτητα του αυτοκινήτου του κατηγορουμένου, κατήλθε στο οδόστρωμα και με γοργό βηματισμό προσπάθησε να διασχίσει την οδό, ανακόπτοντας αιφνίδια την πορεία του. Ο κατηγορούμενος, αντίθετα, εκκινείτο με κανονική για τις περιστάσεις και τις επικρατούσες συνθήκες ταχύτητα, στη δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας, δεν είχε τη δυνατότητα να αντιληφθεί την προπεριγραφόμενη κίνηση του πεζού από ικανή απόσταση, καθώς ο τελευταίος κατήλθε στην οδό τη χρονική στιγμή που το αυτοκίνητο του βρισκόταν σε πολύ μικρή απόσταση (περί τα 25 περίπου μέτρα από αυτόν) και βαδίζοντας βιαστικά εισήλθε στο ρεύμα πορείας του, με αποτέλεσμα ο κατηγορούμενος, μόλις αντιλήφθηκε την ανωτέρω κίνηση του πεζού, ενήργησε τους ενδεδειγμένους αποφευκτικούς ελιγμούς ήτοι τροχοπέδηση του οχήματος και ελιγμό προς τα δεξιά, πλην όμως, λόγω της μικρής απόστασης που τους χώριζε δεν κατάφερε να αποφύγει την πρόσκρουση και να προκληθεί έτσι το ένδικο τροχαίο ατύχημα. Τα ανωτέρω προκύπτουν από την συνεκτίμηση όλων των προαναφερόμενων

αποδεικτικών μέσων και ιδίως από την από 26-11-2016 έκθεση αυτοψίας που συνέταξαν τα αρμόδια όργανα του Τμήματος Τροχαίας Θέρμης Θεσσαλονίκης και το συνοδεύον αυτή πρόχειρο σχεδιάγραμμα, όπου αποτυπώνονται οι πορείες του αυτοκινήτου και του πεζού, το σημείο παράσυρσης του πεζού στο μέσον περίπου της λωρίδας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου του κατηγορουμένου, η κηλίδα αίματος σε απόσταση 38 μέτρων από το σημείο παράσυρσης εντός της Λωρίδας Έκτακτης Ανάγκης (ΛΕΑ), που υποδηλώνει το σημείο που εκτινάχθηκε ο πεζός μετά την πτώση του από το αμάξωμα του αυτοκινήτου του κατηγορουμένου και τα θραύσματα που ξεκινούν από το άκρο δεξιό του ρεύματος πορείας του οχήματος και συνεχίζουν εντός της Λωρίδας Έκτακτης Ανάγκης, κατά μήκος αυτής, σε απόσταση 38 περίπου μέτρων. Η ανωτέρω κρίση του Δικαστηρίου ενισχύεται και από τις από Αύγουστο 2017 και Σεπτέμβριο 2017 τεχνικές εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης του μηχανολόγου μηχανικού Πέτρου Κωνσταντινίδη και της εταιρείας «Στ. Αλατά - Αλ. Γαλανού ΟΕ» αντίστοιχα, που συνετάγησαν με επιμέλεια του κατηγορούμενου, σύμφωνα με τις οποίες η ταχύτητα του αυτοκινήτου του κατηγορούμενου προσδιορίζεται σε 90 χιλιόμετρα ανά ώρα, το σημείο παράσυρσης του πεζού εντοπίζεται στο ίδιο σημείο με αυτό που αποτυπώνεται στο σχεδιάγραμμα της τροχαίας, καταλήγουν δε στο συμπέρασμα ότι το τροχαίο ατύχημα οφείλεται στο γεγονός ότι ο πεζός εσφαλμένα εκτίμησε τις συνθήκες κυκλοφορίας, ότι επιχείρησε να διασχίσει αντικανονικά την οδό χωρίς να βεβαιωθεί προηγουμένως ότι μπορεί να το πράξει με ασφάλεια, ότι ο οδηγός του αυτοκινήτου, αιφνιδιάστηκε, καθώς η κίνηση του πεζού, σε συνδυασμό με τις συνθήκες που επικρατούσαν (έλλειψη τεχνητού φωτισμού και βροχόπτωσης) του αφαίρεσε τόσο τοπικά όσο και χρονικά τη δυνατότητα αποφυγής της παράσυρσης. Επίσης η κρίση αυτή ενισχύεται και από την από

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

Μεγαυή

92

10

29-12-2016 τεχνική έκθεση του ορισθέντος από το Τμήμα Τροχαίας Θέρμης Θεσσαλονίκης πραγματογνώμονα Ξενοφώντα Γάσπαρη, ο οποίος προσδιορίζει το σημείο παράσυρσης του πεζού εντός του ρεύματος πορείας του αυτοκινήτου και την ταχύτητα αυτού σε 90 χιλιόμετρα ανά ώρα, ήτοι εντός των προβλεπόμενων από τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας ορίων, παράλληλα δε ο ίδιος δικαιολογεί την μη ύπαρξη ιχνών τροχοπέδησης στο οδόστρωμα λόγω του ότι η πέδηση πραγματοποιήθηκε με ABS σε υγρό οδόστρωμα. Τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά δεν αναιρούνται από την από Οκτώβριο 2021 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του τεχνικού συμβούλου Αναστάσιου Δέδε, μηχανολόγου μηχανικού, που ορίστηκε από την πολιτικώς ενάγουσα, σύμφωνα με την οποία το όχημα του κατηγορούμενου εκινείτο εντός του ερείσματος (Λωρίδας Έκτακτης Ανάγκης), όπου έγινε και η παράσυρση του πεζού, ότι έβαινε με υπερβολική για τις επικρατούσες συνθήκες ταχύτητα που ανερχόταν σε 96,48 χιλιόμετρα ανά ώρα τουλάχιστον και ότι, ενώ ο οδηγός του αυτοκινήτου είχε τη δυνατότητα να δει τον πεζό από απόσταση 100 μέτρων και να ενεργήσει ελιγμό προς τα αριστερά για να τον αποφύγει δεν το έπραξε, διότι δεν είχε τεταμένη την προσοχή του, ούτε τον πλήρη έλεγχο του οχήματος του σε συνδυασμό με την υπερβολική για τις περιστάσεις ταχύτητα. Και τούτο διότι οι αιτιάσεις της ανωτέρω έκθεσης αντικρούονται επαρκώς από τις παραπάνω εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, οι οποίες με σαφήνεια και πληρότητα καταλήγουν στο προαναφερόμενο αξιόπιστο συμπέρασμα, το οποίο συνάδει και με τα ευρήματα της τροχαίας που αποτυπώνονται στο αντίστοιχο σχεδιάγραμμα, καθώς και από τις καταθέσεις των μαρτύρων στο ακροατήριο, συνοδηγό στο αυτοκίνητο του κατηγορουμένου και Αλ. Γαλανού πραγματογνώμονα που συνυπογράφει την από Σεπτέμβριο 2017 έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Εξάλλου, πρέπει να

επισημανθεί ότι, εάν η κίνηση του αυτοκινήτου και η παράσυρση του πεζού είχε γίνει εντός της Λωρίδος Έκτακτης Ανάγκης (ΛΕΑ) και μάλιστα στο δεξιό άκρο αυτής όπως κατέθεσε και η μάρτυρας στο ακροατήριο

, που ήταν στο αυτοκίνητο του θανόντος και είχε κατέλθει κι αυτή στο οδόστρωμα, τότε το σημείο σύγκρουσης του αυτοκινήτου θα βρισκόταν στην εμπρόσθια δεξιά πλευρά του και όχι στην αριστερή όπως βρέθηκε, καθώς επίσης και όλα τα ευρήματα θα εντοπίζονταν στο δεξιό μέρος της Λωρίδος Έκτακτης Ανάγκης και όχι κατά ένα μέρος στο άκρο δεξιό της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας και κατά το μεγαλύτερο μέρος στο αριστερό τμήμα της Λωρίδος Έκτακτης Ανάγκης που βρέθηκαν. Ο λόγος δε που τα θραύσματα βρίσκονται κατά το μεγαλύτερο μέρος στη Λωρίδα Έκτακτης Ανάγκης δικαιολογείται ως αποτέλεσμα του αποφευκτικού ελιγμού προς τα δεξιά, στον οποίο προέβη ο κατηγορούμενος και όχι επειδή η παράσυρση έγινε εντός της λωρίδος αυτής. Από όλα τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, δεν καταδεικνύεται οποιαδήποτε συμπεριφορά, ήτοι ενέργεια ή παράλειψη, του κατηγορούμενου, που συντέλεσε στην επέλευση του ένδικου τροχαίου ατυχήματος και, στον εξαιτίας αυτού, θανάσιμο τραυματισμό του άνω πεζού, αντίθετα αποδείχθηκε ότι αυτός ενήργησε όπως όφειλε να ενεργήσει ο μέσος συνετός οδηγός βρισκόμενος κάτω από τις ίδιες συνθήκες, προς αποφυγή της πρόσκρουσης με τον πεζό. Ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύεται ότι στοιχειοθετείται η αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και συνεπώς ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί αθώος για την πράξη αυτή, που του αποδίδεται με το κατηγορητήριο, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.»

Με τις παραδοχές αυτές, οι οποίες διαλαμβάνονται στο σκεπτικό, σε συνδυασμό με όσα αναφέρονται στο διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, που παραδεκτά

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

αλληλοσυμπληρώνονται, το Δικαστήριο της ουσίας δεν διέλαβε στην εν λόγω απόφασή του την απαιτούμενη από τις προαναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠοινΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, σχετικά με το αθωωτικό του πόρισμα για την αποδιδόμενη στον ως άνω κατηγορούμενο αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, αφού δεν εκτίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, με σαφήνεια και πληρότητα, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και με τα οποία να αιτιολογείται, γιατί το Δικαστήριο της ουσίας δεν πείστηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου, ούτε παρατίθενται σκέψεις και συλλογισμοί, ούτε εξηγούνται οι λόγοι με βάση τους οποίους τα αποδεικτικά μέσα που προσδιορίζονται στα πρακτικά δεν επαρκούσαν για την κατάφαση της ενοχής αυτού. Ειδικότερα, δεν προκύπτει κατά τρόπο αναμφίβολο ότι το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του και εκτίμησε για τον σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης όλα τα αποδεικτικά μέσα, όπως επιβάλλουν οι διατάξεις των άρθρων 177 παρ.1 και 178 ΚΠοινΔ (Ολ.Α.Π.1/2005), και όχι μόνο μερικά εξ αυτών κατ'επιλογή, αφού, από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν προκύπτει ότι το Δικαστήριο στάθμισε, συνεκτίμησε και συναξιολόγησε το περιεχόμενο των κατωτέρω αναφερομένων κρίσιμων και σημαντικών αποδεικτικών στοιχείων της προδικασίας και της ακροαματικής διαδικασίας και συγκεκριμένα Ι) των ευρημάτων της Υπηρεσίας Τροχαίας Θέρμης Θεσσαλονίκης που κατεγράφησαν αμέσως μετά το τροχαίο ατύχημα και μαρτυρούν τις συνθήκες τέλεσης τούτου, όπως αυτά απεικονίζονται στην από 26-1-2016 έκθεση αυτοψίας και το συνοδεύον αυτή σχεδιάγραμμα και είναι τα εξής χαρακτηριστικά: α) Διάσπαρτα θραύσματα (γυαλιά κλπ) εντός και κατά μήκος της λωρίδας έκτακτης ανάγκης (ΛΕΑ) σε απόσταση 38 μέτρων από το πιθανό σημείο παράσυρσης (ΠΣΠ) β) Πολτός αίματος εντός της ΛΕΑ σε απόσταση 38 μέτρων από

το πιθανό σημείο παράσυρσης (σημ. «Μ» σχεδιαγράμματος), γ) τελική θέση του υπ' αριθμ. IPT 5037 ΙΧΕ αυτοκινήτου» (σημείο «Α1» του σχεδιαγράμματος) που βρίσκεται στο άκρο δεξιό μέρος της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας με τους δεξιούς τροχούς στη ΛΕΑ και με ελαφρά κλίση προς τα αριστερά το εμπρόσθιο τμήμα του και δ) συγκρουσθείσα επιφάνεια του οχήματος που ήταν η εμπρόσθια επιφάνεια, καπό παρμπρίζ, ουρανός οπίσθια επιφάνεια II) την ένορκη κατάθεση της αυτόπτη μάρτυρα συντρόφου του θύματος καθώς και την από Οκτωβρίου 2021 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του τεχνικού συμβούλου Αναστασίου Δέδε που αναφέρονται στο σημείο παράσυρσης του θύματος από το όχημα του κατηγορουμένου ως και στην αυξημένη ταχύτητα αυτού σε σχέση με τις επικρατούσες κατά τον κρίσιμο χρόνο του ατυχήματος συνθήκες. Περαιτέρω στην προσβαλλόμενη απόφαση έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες και λογικά κενά που καθιστούν ελλιπή την αιτιολογία και ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου. Ειδικότερα α) ενώ σύμφωνα με τις παραδοχές της προσβαλλόμενης το οπτικό πεδίο στο σημείο που έλαβε χώρα το τροχαίο ατύχημα δεν περιορίζεται, αφού η οδός στο σημείο αυτό είναι ευθεία σε μεγάλη απόσταση, χωρίς κλίση, και η κυκλοφορία οχημάτων ήταν αραιή και τα φώτα του αυτοκινήτου ήταν ορατά από μεγάλη απόσταση, εν τούτοις αντιφατικά δέχεται ότι ο κατηγορούμενος αντελήφθη την είσοδο του πεζού στην οδό, η πορεία του οποίου ήταν από αριστερά προς τα δεξιά σε σχέση με την πορεία του οχήματος, όταν βρισκόταν σε πολύ μικρή απόσταση που δεν ξεπερνούσε τα 25 μέτρα, β) υφίστανται λογικά κενά και δεν αιτιολογείται με σαφήνεια και πληρότητα ο λόγος για τον οποίο ενώ ήταν νύχτα, ο τεχνητός φωτισμός ήταν σβηστός και επικρατούσε βροχόπτωση ο κατηγορούμενος δεν ρύθμισε, όπως όφειλε, την ταχύτητα του οχήματος που οδηγούσε σε τρόπο ώστε να είναι σε θέση να ακινητοποιήσει το

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια
Σ. Μπαλαμάνη

όχημα προ του θύματος ή να προβεί σε αποτελεσματικό αποφευκτικό ελιγμό, αλλά αντίθετα συνέχισε να κινείται με αυξημένη ταχύτητα ήτοι αυτή των 90 χιλιομέτρων ανά ώρα σύμφωνα με τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, γ) στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης διατυπώνονται αντιφατικά τρεις διαφορετικές παραδοχές του σημείου παράσυρσης του θύματος, λαμβανομένου υπόψη του εκ μέτρων 4 πλάτους εκάστης λωρίδας κυκλοφορίας, ήτοι κατά λέξη αναφέρεται i) «Τη στιγμή εκείνη και ενώ ο πεζός είχε διασχίσει την αριστερή λωρίδα κυκλοφορίας προς Μουδανιά και εισερχόταν στην δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας κατέφθασε στο σημείο το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου», ii) « από το σημείο παράσυρσης το οποίο εντοπίζεται στη λωρίδα κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και σε απόσταση 5,63 μ. από το κέντρο (διαχωριστική νησίδα) της εθνικής οδού ...» και iii) «Τα ανωτέρω προκύπτουν από την συνεκτίμηση όλων των προαναφερομένων αποδεικτικών μέσων και ιδίως από την από 26/11/16 έκθεση αυτοψίας που συνέταξαν τα αρμόδια όργανα του Τμήματος Τροχαίας Θέρμης Θεσσαλονίκης και το συνοδεύον αυτή πρόχειρο σχεδιάγραμμα όπου αποτυπώνονται.....το σημείο παράσυρσης του πεζού στο μέσον περιήτου της λωρίδας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου του κατηγορουμένου», πέραν του ότι στο εν λόγω σχεδιάγραμμα της Τροχαίας το ΠΣΠ (πιθανό σημείο παράσυρσης) απεικονίζεται στο άκρο δεξιό μέρος της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας εγγύτητα στη ΛΕΑ και δυσφίστανται λογικά κενά και δεν αιτιολογείται η παράσυρση του θύματος, σύμφωνα με παραδοχή της προσβαλλόμενης, να έγινε ενώ αυτός πεζός είχε διασχίσει την αριστερή λωρίδα κυκλοφορίας προς Μουδανιά και εισερχόταν στην δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας, ενώ τα ευρήματα της Τροχαίας ήτοι θραύσματα γυαλιών και πλαστικών ως και ολόκληρο το σώμα του θύματος μέσα σε πολτό αίματος να βρίσκονται εντός της ΛΕΑ (λωρίδας έκτακτης ανάγκης), το δε

όχημα του κατηγορουμένου να έχει ακινητοποιηθεί σύμφωνα με το σχεδιάγραμμα της Τροχαίας στο άκρο δεξιό μέρος της δεξιάς λωρίδας κυκλοφορίας με κλίση προς τα αριστερά και τους δεξιούς τροχούς του εντός της ΛΕΑ.

Συνεπώς, είναι βάσιμοι οι αναιρετικοί λόγοι από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε ΚΠοινΔ, με τους οποίους προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας ως και της έλλειψης νόμιμης βάσης. Μετά ταύτα, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές εκτός από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ' αριθμ. 1211/2021 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης.

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές εκτός από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 10/3/2023

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 4/5/2023

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

9 6 2023

Η Γραμματέας

Νίκη Κορίζη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
για τη νόμιμη σήμανση και
την κατά σειρά παραγγελίας
απόδοσή του.

Αθήνα αυθημερόν
Ο/Η Γραμματέας

Νίκη Κορίζη